

CLXXV.

Forslag til Lov

om

Gennemførelse af Konvention mellem Danmark, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Domme i Straffesager.

(Fremsat i Landstinget den 30. April 1948 af Justitsminister *Busch-Jensen*).

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte i Kraft Bestemmelserne i den under 8. Marts 1948 indgaaede Konvention mellem Danmark, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Domme i Straffesager og til at fastsætte de nærmere Regler til Gennemførelse af Konventionen, som de i denne indeholdte Bestemmelser maatte nødvendiggøre.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved en med Finland, Island, Norge og Sverige den 16. Marts 1932 indgaaet Overenskomst, der er ratificeret med Bemyndigelse i Lov Nr. 340 af 23. December 1932 om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, er der paa Grundlag af Gensidighed truffet Bestemmelse om, at retskraftige Domme og Afgørelser i borgerlige Sager i en af de kontraherende Stater skal have bindende Virkning og skal kunne fuldbyrdes her i Landet.

Som anført omfatter denne Overenskomst kun Domme og Afgørelser i borgerlige Sager, og der findes ikke i dansk Ret Bestemmelser, der tillægger udenlandske Domme eller Afgørelser i Straffesager tilsvarende Virkning.

Saadanne udenlandske Afgørelser har efter dansk Ret kun en begrænset Retskraft.

Egentlig Retskraft er der kun tillagt udenlandske Straffedomme i Borgerlig Straffe-

lov af 15. April 1930 § 10, Stk. 3, hvorefter strafbare Forhold, der er begaaet udenfor den danske Stats Omraade, men som efter Straffelovens § 7 vil kunne paadømmes her i Landet, fordi Gerningsmanden er dansk Statsborger eller bosat i den danske Stat, dog ikke skal kunne tages op til fornyet Behandling ved dansk Domstol, saafremt Gerningsmanden i den Stat, hvor Handlingen er begaaet, er endelig frifundet, eller den ham der idømte Straf er fuldbyrdet eller i Henhold til denne Stats Lovgivning bortfaldet.

I Straffelovens § 10, Stk. 4, er det bestemt, at den Omstændighed, at nogen, der her i Landet skal dømmes for en Handling, allerede andetsteds har udstaaet Straf for denne, skal komme i Betragtning, saaledes at Straffen i tilsvarende Grad nedsættes eller bortfalder. Den udenlandske Afgørelse har altsaa ikke nogen egentlig Retskraft, idet Afgørelsen ikke er til Hinder for, at det samme Forhold paany tages op til Paadøm-